

A. SHLJAPNIKOVILLE

Hyvä ystävä! Haluan keskustella kanssanne yksityiskoh-
taisemmin kirjeestänne ja siinä olleesta maininnasta, joka
koskee minun „peräänantamattomuudestani” liikkuvia
moitteita.

Mitä tulee Jamesiin, niin hän ei ole koskaan ollut perillä
politiikasta, hän on ollut aina jakautumista vastaan. James
on erinomainen ihminen, mutta *näistä asioista* hänen pää-
telmänsä ovat aivan vääriä.

Kysymys jakautumisesta meillä Venäjällä (samoin kuin
nyt uudessa Internationalessakin) on *peruskysymys*.
Kaikkinainen peräänantavaisuus *tässä asiassa* olisi rikos.
Tiedän mainiosti, miten monet hyvät ihmiset (James, Gal-
jorka, pietarilaiset intellektuelli-„ystävät”) *vastustivat*
duumaryhmän kahtiajakoa. Kaikki he olivat 1.000-kertai-
sesti väärässä. Jakautuminen oli välttämätön. Pesäero
Tshheidzestä ja kumppaneista on nytkin *ehdoton* välttä-
mättömyys. Kaikki tässä suhteessa horjuvat henkilöt ovat
proletariaatin *vihollisia* ja heitä kohtaan on oltava
peräänantamattomia.

Kuka sitten horjuu? Ei ainoastaan Trotski ja kumpp.,
vaan myös *Juri + Jevg. B.* (he jo kesällä „järjestivät
kohtauksia” Tshheidzen vuoksi!!). Sitten *puolalaiset*
(oppositio). Heidän „Gazeta Robotniczan” 25. numerossa
on heidän päätöslauselmansa: ovat jälleen *luovimisen*
kannalla, kuten Brysselissä 3/16 heinäkuuta 1914²¹⁴.

Heihin nähden on välttämättä oltava *peräänanta-
mattomia*.

Radek on heistä paras; hänen kanssaan oli hyödyllistä
työskennellä *yhdessä* (se oli hyödyllistä muun muassa
Zimmerwaldin vasemmistollekin) ja me työskentelimme.
Mutta myös *Radek horjuu*. Ja hänen suhteensa taktiikkam-
me on *kaksipuolinen* (sitä Juri+Nik. Iv. eivät

mitenkään halunneet tai osanneet ymmärtää): toisaalta *on autettava* Radekia siirtymään vasemmalle, *yhdistettävä* kaikki, jotka voidaan saada Zimmerwaldin vasemmoston puolelle. Toisaalta ei ole siedettävä *pienintäkään* horjuntaa *peruskysymyksessä*.

Peruskysymys on pesäero Organisaatiokomiteasta, Tshheidzestä ja kumppaneista.

Puolalaiset *horjuvat* ja ovat julkaisseet mitä halpaimmista päätöslauselman „Kommunistin” 1. numeron ilmestymisen *jälkeen*.

Johtopäätös?

On joko pidettävä kiinni „Kommunistin” firmasta ja *avattava ovet juonittelulle ja horjunnalle*: kirjeille toimitukseen (Radekin, Bronskin, ehkä Pannekoeikin y.m. kirjeille), valituksille, ruikutukselle, juoruille y.m.s.

Ei millään hinnalla.

Se olisi vahingoksi asialle.

Se merkitsisi Organisaatiokomiteassa olevien konnien, Tshheidzen ja kumpp. auttamista.

Ei millään hinnalla.

„Kommunist” oli väliaikainen liitto tietyn tarkoituksen saavuttamiseksi. Tarkoitus on saavutettu: aikakauslehti on julkaistu, lähentyminen (se oli mahdollista *silloin, ennen* Zimmerwaldia) on tapahtunut. Nyt on kuljettava *toista* tietä, mentävä eteenpäin.

„Kommunist” on muuttunut *vahingolliseksi*. Se on *lakkautettava* ja korvattava *toisella* firmalla: „Sbornik Sotsial-Demokrata” (jota julkaisee „Sotsial-Demokratin” *toimitus*)²¹⁵.

Ainoastaan siten vältymme juonittelulta, vältymme horjunnalta.

Ettäkö Venäjällä on myös eripuraisuutta? Onpa tietenkin! *Mutta sen lietsominen ei ole meidän asiamme*. Antaa Tshheidzen ja kumpp., Trotskin ja kumpp. harjoittaa (se on heidän „ammattinsa”) eripuraisuuden lietsomista, meidän asiamme on ajaa *omaa* linjaamme. *Sellaisen* työn hedelmät ovat nähtävissä: Pietarin työläiset ovat 100 kertaa parempia kuin Pietarin intellektuellit (jopa „myötmielisetkin”...).

„Kolmivaljakon” (Juri+Jevg. Bosh+Nik. Iv.) suhteen meidän oli tehtävä *väliaikaisia* myönnytyksiä, koska *silloin* ei muutoin olisi voitu julkaista aikakauslehteä

(nyt voidaan); ja mikä tärkeintä: silloin ei Jevg. Boshia + Juria oltu vielä nähty *työssä*, ja oli toiveita että *työ* kohottaisi heitä *ylös*.

Mutta he painuivatkin alas.

Ja väliaikainen liitto *on ehdottomasti* purettava. Vain siten *asia* ei kärsi. Vain se *on heillekin* opiksi.

Mehän emme ole *väittelyä* vastaan. Me vastustamme *toimittajan* oikeuksien antamista sellaisille, jotka ovat osoittaneet anteeksiantamatonta hoipertelua (jollei se ehkä johdu nuoruudesta? siinä tapauksessa odotamme: ehkä he 5 vuoden kuluttua parantuvat).

Nik. Iv. on työteliäs ekonomisti, ja olemme häntä aina tukeneet *siinä*. Mutta hän on (1) taipuvainen uskomaan juoruja ja (2) hiton *huojuva* politiikassa.

Sota on sysännyt hänet puolianarkistisiin aatteisiin. Neuvottelukokouksessa, jossa hyväksyttiin Bernin päätöslauselmat (keväällä 1915)²¹⁶, hän esitti *teesit* (ne ovat minulla!) — ne olivat typeryyden huippu; häpeällistä; puolianarkismia.

Minä hyökkäsin jyrkästi. Juri ja Jevg. Bosh kuuntelivat ja olivat tyytyväisiä minuun, etten anna kompastua vasemmalle (he olivat silloin täysin eri mieltä N. Iv. kanssa).

Kuluu puoli vuotta. Nik. Iv. opiskelee taloustiedettä. *Ei* harrasta politiikkaa.

Ja sitten *hän* tarjoaa meille itsemääräämiskysymyksessä *s a m a a* sekasotkua. Jevg. Bosh + Juri allekirjoittavat sen!! (Ottakaa heidän „teesinsä” N. Iv:lta ja minun vastaukseni hänelle.)

Kysymys on tärkeä. Olennainen kysymys. Se liittyy erottamattomasti *aluevaltauksia* koskevaan kysymykseen — mitä päivänpolttavin kysymys.

Nämä miehet eivät olleet ajatelleet asiaa loppuun. He eivät olleet lukeneet. Eivätkä tutkineet. He olivat kuunnelleet 2—3 kertaa Radekia (joka potee vanhaa „puolantautia”: hän sotkeutui tässä asiassa) — ja *huitaisseet nimensä alle*.

Se on skandaali. Se on häpeä. He eivät ole mitään toimittajia. Heidät on kumottava, paljastettava, heille on annettava aikaa oppia ja ajatella, eikä ole kiiruhdettava mielistelemään heitä: kas tuossa on teille toimittajan oikeudet, syöttäkää työläisille hölynpölyänne!!

Jos tehdään siten, niin he *vievät* asian sanomalehtipolemiikkiin asti; ja silloin minun *on pakko* nimittää heitä „imperialistisiksi ekonomisteiksi”, näyttää heidän täydellinen tyhjiytensä, *täysi* pintapuolisuutensa ja ajattelemattomuutensa. Lehtipolemiikki työntää heidät loitolle *moniksi vuosiksi*.

Mutta jos lakkautamme „Kommunistin” nyt, niin he alkavat ajatella ja heittävät haihattelun; käyvät lukemaan ja vakuuttuvat. Ottakaahan, ystäväiseni, ja kirjoitakaa vakava *kirjanen*, jos kerran julistatte „mielipiteiden eriävän” politiikassa (jota ette ole ylipäänsä harrastaneet ettekä tutkineet), antaa tulla! He alkavat ajatella *eivätkä* anna tulla. Ja muutaman kuukauden kuluttua „hellittää”.

Sellaista on tapahtunut. Sellaista tapahtuu.

Aluevaltauksia (ja itsemääräämistä) koskevassa kysymyksessä sota on vahvistanut kantamme (vuoden 1913 päätöslauselma)²¹⁷ *täysin* oikeaksi. Ja tämä kysymys on tullut päivänpolttavaksi. Radek+hollantilaiset (Gorter ja Pannekoek) ovat siinä selvästi hakoteillä. „Sbornik Sotsial-Demokratian” palstoilla selitämme asian vielä uudestaan.

On meneteltävä niin, että:

(1) „Kommunist” lakkautetaan;

(2) juutalaisia koskevassa kokoelmassa²¹⁸ Jurille+Jevg. Boshille annetaan mahdollisimman *paljon* etuuksia, oikeuksia ja privilegioita (siitä ei ole *tässä tapauksessa* vahinkoa *asialle*). Ehdot seikkaperäisesti kirjallisessa sopimuksessa;

(3) sama koskee heidän kuljetusryhmäänsä (ottakaa heiltä heidän sääntönsä ja meidän korjauksemme niihin);

(4) me julkaisemme „Sbornik Sotsial-Demokratian” „Sotsial-Demokratian” toimituksen” toimittamana.

Kutsumme heitä avustajiksi. Sanomme heille: onko erimielisyyksiä? Kirjoitakaa vakava *kirjanen!* *Sitoudumme julkaisemaan sen.* (He eivät kirjoita sitä, sillä he eivät ole ryhtyneetkään vakavissaan harkitsemaan kysymystä; eivätkä edes kajonneet siihen!!)

Se on *asiallista* politiikkaa.

Jevg. Bosh on koko ajan ollut aikeissa lähteä Venäjälle; siellä hän voisi olla hyödyksi; täällä *hänellä ei ole mitään tekemistä*, hän *keksiskelee* tehtäviä.

Tiedättehän tämän ulkomaanvitsauksen: tehtävän „keksimisen” ulkomailla kyyhöttäville? Kamala vitsaus.

No, lopetan tähän. Kerätkää kaikki aineistot ja paneutukaa asioihin. Tulemme keskustelemaan monen monta kertaa.

Teidän *Lenin*

P. S. Oheistan jäljennöksen N. I. Buharinille lähettämästäni vastauksesta, joka koskee uusien „erimielisyyksien” merkitystä.

*Kirjoitettu maaliskuussa 1916
Lähetetty Zürichistä Kristiantaan*

Julkaistu ensi kerran v. 1929

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*